Dependència judicial

En un estat on la separació de poders no queda clara -perquè el president del TC és del PP i els seus membres són escollits a dit pels dos grans partits espanyols-, on la democràcia brilla per la seva absència -perquè no es deixa votar, perquè es prohibeixen estelades i moltes coses més- i on no hi ha independència judicial -perquè els tribunals fan cas de tot allò que dicta el govern espanyol-, qui es pot creure els jutges i fiscals espanyols? Quina veracitat tenen? Quin crèdit els queda, davant de l'opinió pública i davant del món?.

Ara sembla que ells són les víctimes, que reben la pressió de milers de ciutadans, quan són ells els que coarten la llibertat d'expressió. La justícia espanyola és poc més que un oxímoron, ni és justa ni és neutral o imparcial ni serveix per a res.

De què serveix portar als tribunals els responsables del 9N, si el mateix Rajoy va dir que era una costellada? De què se'ls acusa, si tot ho van fer els voluntaris? Per què es porta a judici un referèndum que mai es va fer? I que ni tan sols allò -el procés participatiu- era vinculant?

Si la política es resol als jutjats, que vagin als parlaments a resoldre casos de robatoris, violència al carrer o altres crims, començant pels feixistes que van amenaçar el Jordi Borràs i que cremaven coses i acabant pel senyor Rato.

DANIEL RUIZ-TRILLO és professor de català

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/112949.html

Copyright 2024 Cugat.cat